

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203151
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614203151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Frigová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX R., štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK Svidník, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 93,08 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Trovy konania žalovanej **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 59,14 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. XXXXXXXX/XXXX, A.: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, R.: R., VS XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 93,08 eura s príslušenstvom.

Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 83 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a ním postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej. Ďalej uviedol, že dňa 12.10.2005 uzatvoril postupca so žalovanými Zmluvu č. 620895634, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe vyššie uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo

6C/123/2014

-2-

Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d)

Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.3.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Navyše žalobca poukazuje na skutočnosť, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Právna dovolenosť či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. K uvedenému zaujal nepriamo právne stanovisko aj Najvyšší súd SR na strane čl. 4 rozsudku sp. zn. 5 Obo 56/2007 zo dňa 4.6.2008, v ktorého odôvodnení uviedol: „Keďže uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvy o úvere, súd prvého stupňa rovnako správne aplikoval ust. Obchodného zákonníka, keďže v prípade tohto zmluvného typu ide o absolútny obchod, takže nie je relevantné, že žalovaná nie je podnikateľkou. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1 649,04 eura, ktorá pozostáva z istiny 1 344,47 eura, riadneho úroku 119,53 eura a úroku z omeškania 185,04 eura. Postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. v prílohe k zmluve o postúpení deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia. Sumu 185,04 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 843,13 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 23,27 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.9.2010 v počte 4 a celkovej výške 93,08 eura. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne.

Dňa 24.7.2014 vstúpil do konania na strane žalovanej vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828.

V písomnom vyjadrení zo dňa 14.8.2014 právny zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že v označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Uviedol, že netvrdí, že ide o spotrebiteľskú

6C/123/2014

-3-

zmluvu podľa Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008. Vec je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z., podľa zák. č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená 12.10.2005 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza podľa § 2 ods. 1 písm. a): Na účely tohto zákona sa rozumie: a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a podľa § 23a ods. 1: Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Žalobca v žalobe tvrdí, že právny vzťah založený Zmluvou o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, vec sa má posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Názor žalobcu je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra, už bez výnimky, posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné

aplikovať premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Krajského súdu Prešov. V súdnej veci sa nie je potrebné zaoberať bližšie zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, nakoľko konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.9.2010 a žalobca žalobu podal dňa 4.6.2014. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 3.11.2014 k tvrdeniam vedľajšieho účastníka uviedol, že ak by pripustil s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy v určitých smeroch aplikáciu Občianskeho zákonníka, tak táto aplikácia sa v žiadnom smere nemôže vzťahovať na posudzovanie premlčania, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustanovenie Obchodného zákonníka o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa) len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy podľa Obchodného zákonníka je dlhšia ako podľa Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem, sp. zn. 69 IC 1303/2010, Vrchného soudu v Praze 69 ICm 1303/2010 a Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí 6MCdo/4/2012. Pokiaľ ide o námietku vznesenú vedľajším účastníkom, uviedol, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, resp. jeho právny nástupca a prípadne aj ich zástupca. Námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, tzn. na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Pohľadávka ku dňu podania návrhu na začatie konania nebola premlčaná vzhľadom k tomu, že v konaní si žalobca uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.9.2010. Z uvedených dôvodov žalobca trvá na podanej žalobe a navrhuje, aby mu súd v plnom rozsahu vyhovel.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6C/123/2014

-4-

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 620895634 zo dňa 12.10.2005, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, súd zistil, že predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 843,13 eura. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 23,27 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.9.2010.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 83 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Postupca zasial žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky doporučeným listom zo dňa 12.4.2011. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že žalovaná bola už k 20.9.2010 v omeškaní s platením peňažného záväzku v počte 1 281 dní.

Zo žaloby je zrejmé, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.9.2010 v počte 4 v celkovej výške 93,08 eura (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.3.2012 súd zistil, že žalovaná uznala záväzok čo do právneho dôvodu a výšky voči žalobcovi, podpísala so žalobcom dohodu splatiť svoj záväzok vo výške 1 344,47 eura, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur v mesačných splátkach bez určenia ich výšky, s dátumom prvej splátky 20.3.2012.

Z pokusu o zmier zo dňa 9.5.2014 súd zistil, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie neuhradeného úveru vo výške 1 212,93 eura, zmluvného/zákonného úroku 1 024,86 eura, riadneho úroku 91,07 eura, úroku z omeškania 185,05 eura a dlžníkom uznané náklady inkasného konania 150 eur, dlžná suma spolu 2 663,90 eura v lehote do 12.5.2014.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a na písomných vyjadreniach. Uviedol, že má za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený a preukázaný. Nestotožnil sa s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom, nakoľko na predmetný nárok je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Má za to, že premlčacia doba je štvorročná, preto nie je nárok premlčaný ani čiastočne. Poukázal na predloženú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade dlhu v splátkach, ktorú žalovaná uzavrela. Vzhľadom k tomu žiadal nároku vyhovieť a priznať trovy konania.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

6C/123/2014

-5-

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa ust. § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolenia a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy *lex specialis*. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 12.10.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 620895634, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 843,13 eura. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 23,27 eura k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.11.2005. Zo Zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.9.2010. Žalovaná si zmluvnú povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Z doporučeného listu zo dňa 12.4.2011 bolo preukázané, že predchodca žalobcu zaslal žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že žalovaná bola k 20.9.2010 v omeškaní s platením peňažného záväzku v počte 1 281 dní.

6C/123/2014

-6-

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Premlčanie je kvalifikované ako uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút

premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. Vedľajší účastník na strane žalovaných vzniesol námietku uplynutia premlčacej doby, ktorá uplynula pred podaním žaloby na súde, nakoľko konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.9.2010 a žalobca žalobu podal dňa 4.6.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Námietku premlčania súd považoval za odôvodnenú.

Právne postavenie vedľajšieho účastníka, vystupujúceho v konaní na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov vyplýva z Článku 1 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov. Podľa Článku 3 na účely tejto smernice sa „oprávneným subjektom“ rozumie každý orgán alebo organizácia riadne zriadená podľa práva niektorého členského štátu, ktorá má legitímny záujem zabezpečovať plnenie ustanovení uvedených v článku 1. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p.. Má teda aj právo nechať sa v konaní zastúpiť advokátom a v konaní uplatniť všetky právne skutočnosti, vyplývajúce z hmotného práva, teda aj vzniesť námietku premlčania a podať odpor.

Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky na základe Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku zo dňa 16.3.2012, ktorú podpísala žalovaná, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a ako neprijateľná zmluvná podmienka obsiahnutá vo formulári zo dňa 16.3.2012 je absolútne neplatná. Súd poukazuje na to, že v Dohode nie je zapísaná výška splátky, ktorá mala byť takto dohodnutá, čo je esenciálnou náležitosťou takejto dohody. V Dohode taktiež chýba identifikácia dlžníka podľa zmluvy. Pri uzatváraní Dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie záväzku spotrebiteľa. Podpisom formulárovej Dohody si spotrebiteľ

6C/123/2014

-7-

zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu žalovanou v dohode zo dňa 16.3.2012 považuje teda súd za právne neúčinné. Súd konštatuje, že takéto dohoda je neplatná. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania pohľadávky zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovanej súd nepoukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle zákonných ustanovení.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalovaná si žiadne trovy konania neuplatnila, preto jej súd trovy konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešných žalovaných boli priznané trovy konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Bola mu priznaná odmena za 2 úkony právnej pomoci po 16,60 eura, pričom tarifná hodnota veci je 93,08 eura a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ AT), vyjadrenie zo dňa 13.8.2014 (§13a ods. 1 písm. c/ AT), 2 x 8,04 eura režijný paušál, odmena advokáta spolu (bez DPH) 49,28 eura + 20 % DPH v sume 9,86 eura. Celkom boli priznané trovy konania v sume 59,14 eura.

Povinnosť žalobcu zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.